

Προς τον

κ. **Αθαν. Γιαννόπουλο**

Υφυπουργό Υγείας & Κοιν. Αλληλεγγύης

μέσω κυρίας Γάκη

Ενταύθα

Κύριε Υφυπουργέ,

ΕΡΩΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ

- 1. Πως θεωρείτε ότι μπορεί να επιτευχθεί η επιστημονική αναβάθμιση των γιατρών του ΕΣΥ και ποιός πιστεύετε ότι μπορεί να είναι ο ρόλος τους στη διαμόρφωση ενός νέου πλαισίου βελτιωμένης λειτουργίας των νοσοκομείων και, κατ' επέκταση, υψηλότερου επιπέδου των παρεχομένων υπηρεσιών υγείας;*

ΑΠΑΝΤΗΣΗ

Το ερώτημα αυτό, δεν τίθεται καν. Αλοίμονό μας, αν δε διασφαλίσουμε τη διαρκή επιμόρφωση αλλά και την αναβάθμιση των γιατρών του ΕΣΥ και της ιατρικής του τόπου μας εν γένει. Και όταν λέμε ιατρική εννοούμε κάθε δραστηριότητα παροχής ιατρικών υπηρεσιών είτε δημόσια είτε ιδιωτική. Γιατί το Υπουργείο στο οποίο υπηρετώ ως Υφυπουργός, είναι αρμόδιο για την εποπτεία του ιατρικού έργου στον τόπο, ανεξαρτήτως εργασιακής σχέσης του ιατρικού λειτουργού. Ειδικά τώρα για το δημόσιο τομέα και τα δημόσια νοσοκομεία, η διαρκής και Συνεχιζόμενη Ιατρική Εκπαίδευση (ΣΙΕ) είναι καθαρά απαίτηση των καιρών μας. Ευτυχώς που το κοινό, τα ΜΜΕ αλλά και ο απλός πολίτης αποδίδουν ιδιαίτερη προσοχή και σημασία στο επίπεδο ενημέρωσης του γιατρού, έστω και εάν αντικειμενικοί δείκτες αυτής της «ενημέρωσης» είναι ομολογουμένως δύσκολο να υπάρξουν. Όμως, οι συνεχώς εξελισσόμενες θέσεις της επιστήμης επιβάλλουν στο ιατρικό επάγγελμα τη διατήρηση της ιδιότητας της "μαθητείας" μέχρι την ημερομηνία της συνταξιοδότησης. Κατ' εξοχήν υπόχρεοι σε κάτι τέτοιο είναι οι γιατροί της ιατρικής "αιχμής" που αντιμετωπίζουν τα σοβαρότερα και σύνθετα προβλήματα δηλ. οι γιατροί των νοσοκομείων μας (κρατικών και πανεπιστημιακών). Βέβαια, δεν έχει ακόμα φθάσει ο ευρωπαϊκός χώρος στην ακραία τακτική να έχει ο τίτλος μιας ειδικότητας "ημερομηνία λήξης" όπως στις ΗΠΑ και μετά το σημείο αυτό να χρειάζεται νέα δοκιμασία αξιολόγησης. Γενικά όμως, επικρατεί σήμερα η τάση να θεωρείται "ξεπερασμένος" ο γιατρός που δενι "ανανεώνει" τις γνώσεις του με συνεχή επιμόρφωση.

- 2. Ποια είναι η άποψή σας για τη σύνδεση και συνεργασία των Πανεπιστημιακών Κλινικών με τα Τμήματα του ΕΣΥ, ώστε να προωθηθούν τόσο το κλινικό όσο και το εκπαιδευτικό – διδακτικό έργο αμφοτέρων και της έρευνας;*

ΑΠΑΝΤΗΣΗ

Η στενή καθημερινή συνεργασία ΕΣΥ και Πανεπιστημίου είναι όχι απλώς απαραίτητη αλλά και άριστο κριτήριο της επιτυχίας του Πανεπιστημίου ως "εκπαιδευτού". Το Πανεπιστήμιο καλείται από την Πολιτεία να "παράγει προϊόν" και αυτό είναι ο πτυχιούχος της ιατρικής. Το προϊόν αυτό για να είναι επιτυχημένο, πρέπει να είναι ανταγωνιστικό, υψηλής ποιότητας και να μπορεί να προσαρμόζεται καθημερινά στις απαιτήσεις της αποστολής του (δηλ. στην παροχή ιατρικού έργου). Το Πανεπιστήμιο αποτελεί τον φορέα των επιστημονικών γνώσεων. Είναι ο πολύτιμος «φορέας» τέτοιας τεχνογνωσίας και ο υπεύθυνος σύμβουλος στην εκάστοτε Κυβέρνηση. Αποτελεί επίσης "τροφοδότη" ειδικών επιστημόνων στη διοίκηση και στα νοσοκομεία. Από την άλλη μεριά τα Νοσοκομεία ανατροφοδοτούν το Πανεπιστήμιο με όγκο και ύλη προς μελέτη και ανάλυση. Τροφοδοτούν ακόμη το πανεπιστήμιο με στελέχη που εισέρχονται ως "νέο αίμα" σε αυτό με την ιδιότητα του δασκάλου και του ερευνητή μετά από κατάλληλη επιλογή. Η αλληλοϋποστήριξη αυτή αποτελεί για το Υπουργείο Υγείας (όπου κατά ευτυχή συγκυρία σήμερα είναι πανεπιστημιακοί γιατροί και ο Υπουργός και οι Υφυπουργοί του) το μέγα ζητούμενο.

3. *Πως τοποθετείστε απέναντι στα μεγάλα θέματα της:*

- α) *αξιολόγησης των γιατρών, των Διευθυντών τους και των εκάστοτε αξιολογητών τους, β) της εισαγωγής και στην Ελλάδα του θεσμού του Κλινικού Καθηγητή ή γ) του τρόπου εκπαίδευσης των ειδικευομένων, ώστε να καταστεί ενιαίος σ' όλη τη χώρα.*

ΑΠΑΝΤΗΣΗ

Η αξιολόγηση όπως πολύ σωστά υπαινίξεσθε, δεν είναι θέμα τόσο σπουδαίο (έτσι κι αλλιώς είναι αναπόφευκτο) όσο σπουδαία ("κρίσιμη") είναι η αξιολόγηση (και η επιλογή βεβαίως) των αξιολογητών. Χωρίς αξιόπιστους αξιολογητές είναι ανέφικτη κάθε προσπάθεια αξιολόγησης. Μπορούμε να διασφαλίσουμε το τελευταίο; Τότε πετύχαμε κατά 95%. Αν εδώ αποτύχουμε, η αποτυχία θα είναι δεδομένη κατά 100%. Ευτυχώς, βλέπω σημάδια που με πείθουν ότι θα συμβεί το αντίθετο. Δηλ. θα έχουμε πλήρη επιτυχία και αξιοπιστία της αξιολόγησης. Βέβαια, μιλάτε για αξιολόγηση Διευθυντών Ιατρών. Όμως, αξιολόγηση θα πρέπει να υποστεί κάθε στοιχείο του Συστήματος ακόμη και ο τελευταίος βοηθός. Όλοι θα ωφεληθούν από αυτό και οι ίδιοι αλλά και οι αποδέκτες των υπηρεσιών τους δηλ. οι άρρωστοι.

Για το θεσμό του Κλινικού Καθηγητή, απαιτείται περίσκεψη και προσεκτικά, σωστά σχεδιασμένα βήματα ώστε να αποφύγουμε κάθε "παρενέργεια", υπερβολή ή κατάχρηση. Ανάλογα βήματα στο παρελθόν προκάλεσαν "κλυδωνισμούς" σε πολλά επίπεδα. Θα πρέπει αυτό να το αποφύγουμε και να εκμεταλλευθούμε τα πλεονεκτήματα μόνο από ένα τέτοιο θεσμό. Εδώ βέβαια, είναι αυτονόητο ότι θα λειτουργήσουν αυστηρά ακαδημαϊκά κριτήρια και όχι άλλα στοιχεία που θα απαξιώσουν έναν τέτοιο θεσμό. Ήρθε λοιπόν η ώρα πολλοί εκλεκτοί συνάδελφοι στο ΕΣΥ, να αξιοποιηθούν ακαδημαϊκά, κάτω όμως από συγκεκριμένες προϋποθέσεις, που οι ιατρικές σχολές θα προτείνουν. Έτσι, θα δοθεί η δυνατότητα της άμεσης συνεργασίας Πανεπιστημίου και ΕΣΥ με ότι καλό αυτό συνεπάγεται στο επίπεδο προώθησης του κλινικού, εκπαιδευτικού και ερευνητικού έργου.

Οι ειδικότητες των ιατρών για τις οποίες η τελευταία μεθοδευμένη κίνηση σχεδιασμού έγινε το 1980 από το Σπύρο Δοξιάδη νομίζουμε ότι πρέπει να είναι απόλυτα εναρμονισμένες με την ευρωπαϊκή ένωση, οι χώρες της οποίας κατά το πλείστον ακολουθούν σωστά και πιστά διάφορα σύγχρονα προγράμματα επαγγελματικής ειδίκευσης. Τέτοια προγράμματα σχεδιάζουμε να θεσμοθετηθούν και στον τόπο μας. Εδώ απαιτείται καλός σχεδιασμός, αποφυγή βιασύνης, παραγοντισμού και ιδιοτέλειας.

4. *Σε ποια θέματα της αρμοδιότητάς σας δίνετε τώρα άμεση προτεραιότητα;*

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Ήδη προσπαθήσαμε, και με την πολύτιμη βοήθεια του Νικήτα Κακλαμάνη, - που εξοικειώθηκε κατά τη διάρκεια της θητείας του στην Ευρωβουλή, με ευρωπαϊκά πρότυπα πολιτικής υγείας, - να δώσουμε τη μάχη εξαφάνισης των ράντζων από τα ελληνικά νοσοκομεία. Παράλληλα, οργανώσαμε με τον προσεκτικότερο δυνατό

τρόπο τη συνεργασία μας με τον ιδιωτικό τομέα, ο οποίος μπορεί κάλλιστα να βοηθήσει στην αποσυμφόρηση του δημόσιου νοσοκομείου. Οι πρώτοι καρποί ήδη φαίνονται και είναι ελπιδοφόροι για το αύριο της υγείας (βλ. τις συμβάσεις μας με ιδιωτικές ΜΕΘ Νεογνών και Ενηλίκων). Η διοργάνωση του συστήματος συνεχούς εκπαίδευσης, ελπίζουμε ότι σύντομα να δώσει σαν καρπό, ένα περιζήτητο ιατρικό προϊόν τον «έλληνα γιατρό», περιζήτητο όχι μόνον στον έλληνα άρρωστο που δικαιούται άριστη νοσηλεία αλλά και στο εξωτερικό. Είμαι βέβαιος, ότι σε λίγα χρόνια η ιατρική αγορά παγκοσμίως θα αναζητά έλληνες γιατρούς, που θα προσφέρουν πλέον σε διεθνή επίπεδα τα φώτα και την υπηρεσία τους.

ΓΕΝ. ΚΡΑΤΙΚΟ – ΖΗΡΟΓΙΑΝΝΗΣ 6945-100404 \ 210-7701283\

pziroyan@otenet.gr